

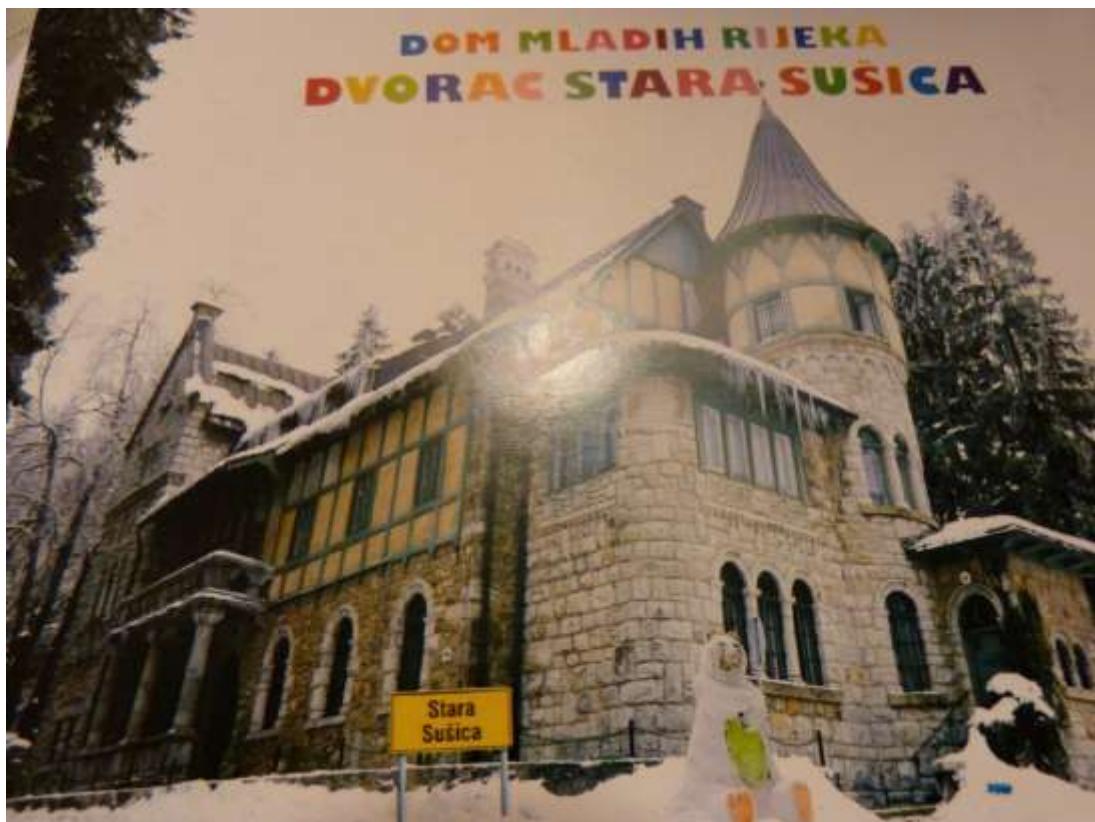
IZLET HDUL HLZ U GORSKI KOTAR 26. TRAVNJA 2016.

Po lijepom ali hladnom vremenu krenuli smo točno prema programu sa Mažuranićevog trga i u Karlovcu „pokupili“ još 12 naših članova pa je autobus bio pun.

Od „Autoturista“ je bio nama već poznati vozač Stjepan Mišić i gđa. Vlatka Marić kao vodič.

Napravili smo kratku stanku za kavu na pumpi u Ravnoj Gori i čuli od vozača da je dan ranije prošao po riječkom autoputu dok je padao snijeg. Mi smo dakako na višim brdima u okolini vidjeli da su bijeli, pogotovo Risnjak.

Ubrzo smo stigli i u Staru Sušicu gdje je u bivšem Frankopanskom dvorcu sada Dom mladih grada Rijeke. Stara Sušica je mjesto sa manje od 300 stanovnika.

U dvoru nas je dočekala gospođa Vlasta Gudac, koja nas je provela kroz dvorac u kome nije bilo djece, jer se slijedeća grupa očekuje tek slijedeći dan. Saznali smo da u dvoru ima mjesta za 110 djece i vidjeli spavaonice od kojih u nekim ima i kreveta na kat, a postoje i odgovarajuće sanitарне prostorije.

Dio kolegica i kolega iz Karlovca u dvorcu Stara Sušica.

Nakon detaljnog razgledavanja dvorca krenuli smo preko ceste da pogledamo kapelu sv. Antuna Padovanskog.

Nakon što su je Turci spalili 1568. ta je kapela ponovo sagrađena 1874.

Nakon razgledavanja kapele oprostili smo se od gospođe Gudac i krenuli prema Ravnoj gori. Ravna gora je lijepo naselje na kojih 800 m/nm sa općinom koja broji kojih 2400 stanovnika.

Tu nas je pred crkvom dočekao župnik, vlč. Robert Riemann koji ima i jurisdikciju nad kapelom u Staroj Sušici. U crkvi nam je govorio o Ravnoj gori i o crkvi i saznali smo da od riznice postoje samo dva vrijedna kaleža, koje nam je kasnije pokazao.

Crkva sv. Terezije Avilske, zaštitnice mjesta građena je od 1770. – 1774., proširena 1823. – 1826., a srušena 1905. Prema nacrtu Hermana Bollea sagrađena je današnja crkva 1907.

Crkva sv. Terezije Avilske u Ravnoj gori

Crkva ima uz glavni oltar još tri oltara od kojih je jedan posvećen sv. Bartolu, koji je drugi zaštitnik Ravne gore.

Hefererove orgulje u crkvi su ispravne, ali nema na žalost orguljaša!

Nakon što smo jedva uspjeli sakupiti dio učesnika i fotografirati se pred crkvom, produžili smo po visoravni po kojoj je Ravna gora dobila ime i krenuli prema Fužinama.

U Fužinama nas je dočekala sitna kišica, ali to lijepo naselje 740 m/nm je omiljeno turističko odredište naročito ljeti, jer je svega 15 km. udaljena od mora. Uz njih su akumulaciona jezera Bajer i Lepenica i ima mnogo prilika za iznajmljivanje soba bilo u hotelu „Bitoraj“, mnogim pensionima i apartmanima.

Fužine su okružene i sa tri planinska vrha i to su Bitoraj (1385 m.), Viševica (1428 m.) i Tuhobić (1106 m.), ciljevima planinara, ali i gljivara.

Zaštitnik mesta je sv. Ante Padovanski, a crkva njegovog imena sagrađena je 1833. kao neostilska trobrodna bazilika i najveća sakralna građevina na goranskom području, ali je toga dana bila zatvorena.

Ručali smo u hotelu „Bitoraj“ u ugodnom ozračju i bili posluženi, između ostalog i juhom od hrena, koja je bila pravo otkriće. Dakako da je kao desert bio poslužen goranski specijalitet: štrudl od borovica, a i cijelim smo ručkom bili vrlo zadovoljni.

Bilo je predviđeno da nakon ručka po lijepom vremenu pođemo na vožnju brodom po jezeru Bajer, kako nam vrijeme to nije dopuštalo otišli smo u 3 km. udaljenu špilju Vrelo, staru kojih 4 milijuna godina.

Nije nam bilo žao, to je 200 metara duga špilja i jedina špilja na svijetu po kojoj se mogu kretati po betonskoj stazi i invalidi u kolicima.

Zadržali smo se uživajući u stalaktitima, stalagmitima i stalagmatima i raznim bojama stijena ovisnih o mineralima i zbog toga možda nekima i nije bilo žao što se nismo vozili brodićem po jezeru Bajer, što bi po lijepom vremenu sigurno bio užitak.

Zato smo se morali zadovoljiti pogledom na jezero iz Fužina i vozeći se kraj njega.

Još za dana smo mogli po lijepom vremenu stići vozeći se kroz taj lijepi dio naše domovine do Karlovca, gdje smo se oprostili od karlovačkih kolega i sretni i zadovoljni u 18 sati stići u Zagreb puni utisaka sa još jednog lijepog izleta.

D. K.